PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini şi probleme săcelene.
REDACTOR:
VICTOR TUDORAN.

20 Iulie....

Leat străvechiu, săpat adânc în istoria Săcelelor mocăneşti, aşezări de păstori harnici la poarta Predealului şi Bratocei.

Ziua de Sfântu Ilie sau cum îi spun mocanii *„Sintilia“* — adică 20 Iulie a fiecărui an — ne întoarce cu sute de ani în urmă, când pe poiana satului, acest joc strângea în juru-i, târlaşii şi ciobanii răspândiţi cu turmele lor numeroase, fie în Bălţile Dunării, fie pe şesul fermecător al Bărăganului, fie pe întinsul câmpiei Burnaşului, ori pe plaiurile munţilor, unde brazii în dimineţi de cristal sărută albastrul curat al cerului.

Şi nu rare ori se întâmpla de veneau la *Sintilie* chiar şi mocanii ce-şi păstoreau turmele prin stepele căzăceşti, până către brătâna Crimee.

Erau alte vremuri atunci, alt suflet.

Chindia săltăreaţă avea alt farmec, iar *brâul* bătrânesc sau *lezeasca* înflăcăra deopotrivă jucătorii cu privitorii, într'un elan curat de veselie, ce se termina cu cele mai minunate strigături demne de-o aşa sărbătoare a tinereţii şi revederii.

Suspina arcuşul vioarelor, tremurau coardele vrăjite, iar ţiganii cântau de le curgeau sudori, în timp ce cămăşile albe ca zăpada se înfrăţeau cu eleganţa costumelor femeieşti, purtate odinioară de împărătesele bizanţului.

Peste aceste amintiri scumpe nouă, ne oprim o clipă admiraţia şi subt povara măreaţă a trecutului strălucitor, închinăm toată puterea noastră de muncă ridicării acestor plaiuri mocăneşti.

Victor Tudoran.

Anul II. Nr. 7. Iulie 1935.

3 lei

Plaiuri Săcelene

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN.

CONT LA CEC Nr. 25187.

Colaboratorii revistei: Nichita Bucurescu, Florica Ciura, Anghel Conduleț, Ion Crisbășanu, Victor Ion Critu, M. Ar. Dan, Gigi Deleanu, Ion Despan, Gheorghe Dragoș, Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan, Victor Jinga, Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, George Moroianu, † George M. Petrescu, Zenovie Popovici, Violeta Rusu-Tibreanu, Al. Stroe-Militaru, A. Țel, Mihai I. Tepșan, Ilie Toma, Victor Tudoran, Nicolae Verzea, E. Ar. Zaharia.

Memento:

După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește locuri scumpe vouă sau părinților voștri. — *p. s.* —

— 25. VII. 1200. ex. —

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"
București I., Str. Carol I. No. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ.

* *Rugăm insistent revistele și ziarele din țară a răspunde schimbului nostru.*

* *Toate cărțile, revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la bibliografie, așteptând din partea tuturor, același tratament cinstit și literar.*

* *In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.*

---

* *In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile technicei tipografice, fără nicio altă considerație.*

---

* *Domnii cari nu sunt abonați și rețin* ***primul*** *număr trimis de noi, se consideră abonați pe întreg anul.*

* *Le-am fi foarte recunoscători tuturor celor care ne-ar indica printr'o carte poștală, adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origină săceleană.*

* *Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel, redactarea rubricei „Ecouri din..."*

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
SATULUNG - SĂCELE (jud. Brașov)
Șoseaua Regele Ferdinand No. 670.

Anul II. Nr. 7. Iulie 1935.

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN.

apare lunar. * Cont la CEC Nr. 25187.

Rostul intelectualilor.

Un popor nu are drept la viaţă numai prin tăria lui, ci mai ales prin gândurile lui şi prin înfăptuirea gândurilor lui.

(din discursul M.S. Regelui la „Săptămâna cărţii" 1935)

Iată se înplineşte anul decând plini de entuziasm, scriam în această revistă de ce s'ar putea face în *„Grădina Domnească"*, pentru a dispare aspectul respingător de astăzi.

Am lăudat intenţia consiliului comunal de a cumpăra locurile necesare amenajării unei alei, care să facă legătura între şosea, teren şi parc.

Toate hotărârile au rămas doar pe hârtie, fără a se înfăptui niciuna, fără a se face măcar un pas înainte.

Am ajuns la concluzia că interesul obştesc este dat la o parte, numai de dragul neghiobiei care conduce nestingherită destinele unui sat de peste 7.000 locuitori.

Nu vor să realizeze nimic în acest sat, pentru motive pe cari nu le cunoaştem.

Deşi fondurile ar permite, nu se face nimic din ce ar fi necesar.

Cât de frumos sună cuvântul regal, ca un avertisment dat conducătorilor satului: *„un popor nu are drept la viaţă numai prin tăria lui, ci mai ales prin gândurile lui şi prin înfăptuirea gândurilor lui"*, care aplicat la cazul Satulungului ar fi astfel: *un sat nu are drept la viaţă numai pentru numărul de locuitori ce-l are, ci pentru gândurile intelectualilor şi mai ales pentru înfăptuirea acestor gânduri"*.

Câtă dreptate izbitoare în cuvintele Regelui. Ce îndemn frumos pentru intelectuali.

Şi totuşi nu putem pricepe cum intelectualitatea Satulungului — care nu este aşa de mică — asistă nepăsătoare la viaţa acestui sat, ce nu şi-a schimbat înfăţişarea absolut deloc, în decursul celor 17 ani dela unire. Nu s'a ajuns în 17 ani să fie declarat nici măcar staţiune climaterică.

De ce intelectualii satului acceptă să fie reprezentanţi în consiliul comunal de nulităţi, de oameni de paie? De ce se joacă aceiaşi comedie în şedinţe, când toată lumea zice: *„aşa-e"*? Pentrucă partidele îşi impun oamenii lor, veţi spune!

Nu s'ar putea pune atunci chestiunea unei colaborări între intelectualii comunei şi tânăra generaţie, cari strânşi uniţi să lucreze pe de-asupra partidelor?

Noi credem că da!

E necesară o acţiune de ridicare a satului.

De ce localităţi cu mult mai mici ca a noastră, sunt renumite prin amenajările lor şi mai ales prin realizările înfăptuite de intelectualii lor. Vreţi exemple? Iată! Prin sârguinţa *Generalului Manolescu*, s'a ridicat *Breaza*, prin aceea a lui *Nicolae Iorga* s'au făcut cunoscuţii *Vălenii*, prin grija lui *Vasile Sassu* s'a transformat în sat model *Caramuratul* şi încă alte multe exemple am putea da.

Dacă suntem conştii de situaţia grea a satului, trebuie să reacţionăm puternic şi cât mai curând. *E ruşine pentru orice intelectual să vorbească numai că ar trebui făcut cutare şi cutare, dar nu poate reacţiona din cauza partidului din care face parte.* Dar vă asigur că partidul nu se va opune când vede că realizezi ceva necesar şi de interes obştesc, ci din contră se va mândri cu tine.

O spunem hotărît, *ne-am săturat de tot ce este prostie şi nepricepere în consiliul comunal.* Cei câţiva — şi sunt foarte puţini consilieri — cari au vederi mai largi, ori nu pot veni la şedinţe, ori sunt acoperiţi de majoritatea bigoţilor.

Dacă propunerile noastre, isvorîte numai din dragostea ce o purtăm acestor meleaguri, nu au avut ecoul dorit, vom căuta să păşim practic la realizarea lor. Iată pentru ce lansăm acuma ideea:

„Vrem o colaborare între intelectualii comunei şi tânăra generaţie, — menţionăm în afara partidelor — pentru a da primăriei o conducere de intelectuali".

După un fapt regretabil, întâmplat de curând, ni se va aduce poate acuzaţia că tineretul nu ar fi destul de conştiincios şi poate cinstit. Răspundem scurt.

Unde este control serios şi organizat, nu poate exista fraudă.

Vom continua şi'n viitor să desbatem problema conducerii intelectuale a primăriei, căci ea este astăzi singura problemă de interes general a satului.

Victor Ion Critu.

EPIGRAME:

Epitaf.

care se va scrie, cu siguranţă, pe mormântul epigramistului Al. Calotescu-Neicu.

Al. C. Neicu aici zace.
Trecătorule, dă-i pace
Căci, pe dată ce învie,
Iar începe ca să scrie!

M. Ar. Dan.

Poetului X.

care la o cafenea din Braşov a cerut chelnerului, în loc de orice consumaţie, hârtie, condei şi cerneală.

X. e scriitor de frunte
Are totuşi o ţigneală:
Şi la mare, şi la munte
El consumă doar.... cerneală!

M. Ar. Dan.

Cum să ne apărăm contra tuberculozei.

Pentru a putea vorbi de câteva din mijloacele de apărare contra tuberculozei, trebue să cunoaştem întâiu prin ce semne se manifestă tuberculoza şi care-i pericolul ce-l prezintă pentru poporul român.

Tuberculoza este o boală cunoscută în popor sub numele de: boală seacă, tusă seacă sau oftică. Este o boală contagioasă, cunoscută încă înainte de Christos, care a făcut mari ravagii în omenire şi care s'a răspândit mai ales după războiu, ca o molimă în toată lumea. Cu durere, însă, trebue s'o spunem că ea este mai răspândită în ţara noastră. Numărul tuberculoşilor creşte din an în an şi ce-i mai trist e că se răspândeşte cu o repeziciune nemaipomenită, infectând masiv satele. Numai cine trăeşte în mijlocul satelor, fie la munte, fie la şes, poate vedea şi constată că aproape tot a doua, a treia casă, este un focar de tuberculoză. Dacă am cerceta mai adânc, am găsi un procent îngrozitor de tragedii familiare; ici un tată susţinător de familie, colea o mamă cu cinci copii, iar dincolo un copil scump, căzuţi victimele tuberculozei.

Când ne mor anual 50—60.000 de suflete de tuberculoşi şi când sute de mii de oameni sunt infectaţi cu bacilul tuberculozei, ne punem întrebarea firească: ce s'a făcut până acum şi ce putem face pentru stăvilirea acestui flagel atât de distrugător? Răspunsul este simplu, s'a făcut foarte puţin. Abia acum în urma înfiinţării *„Ligii naţionale contra tuberculozei“* de sub preşidenţia M. S. Regelui, s'a început o campanie mai intensă de combatere a tuberculozei, luându-se măsurile de a se face o educaţie poporului şi de a se organiza institutele necesare într'un tempo mai rapid. Astfel s'a hotărît să se construiască şi la noi mai multe dispensarii, unde se fac examinările şi educaţia poporului contra tuberculozei, sanatorii şi spitale pentru internarea, tratarea şi vindecarea celor atacaţi.

Dar toate aceste măsuri şi institute create de stat şi diferite societăţi nu vor avea nici un succes, decât atunci, când întreaga populaţie îşi va da concursul, când fiecare cetăţean va fi conştient de pericolul acestei boli şi va lua măsuri urgente de stăvilirea răului ce-l prezintă tuberculoza.

Pentru a ajunge la cunoaşterea măsurilor de apărare pe cari trebue să le cunoască fiecare individ, trebue să se ştie câteva semne, prin cari începe boala şi cum se simte bolnavul de tuberculoză la început.

Unii îşi ascund boala din cauza unor prejudecăţi sociale şi astfel continuă să fie mai departe focar de infecţie. Alţii îşi trec cu vederea semnele bolii lor din lipsa cunoştinţelor şi a educaţiei necesare şi uneori pentru faptul că începutul boalei este puţin supărător. Bolnavii încep să slăbiască, sunt mai palizi, tuşesc puţin, la început o tuse seacă, ca pe urmă să expectoreze (scuipe) din ce în ce mai mult, având senzaţie că'şi scuipă plămânii. In spre seară au senzaţie de frig, transpiraţiuni la cel mai mic efort şi cu deosebire noaptea. Mici dureri în umeri şi încă multe alte semne, cari toate ne atrag atenţiunea asupra plămânului şi care semne fără multă întârziere, trebue să ne îndemne să mergem la medic.

Tuberculoza este o boală vindecabilă şi mai ales când este tratată dela început. Nenorocirea este că poporul nostru lasă de azi pe mâine şi numai dupăce a umblat pe la toate babele satelor, când numai poate să stea pe picioare, se duce la medic

să-i dea leacul „minune“ şi ce-i mai grav, după ce şi-a infectat pe toţi ai casei şi cei din apropiere. Iată deci o neglijenţă plătită scump. Luată din timp individul s'ar vindeca uşor şi sigur, iar cei din jurul lui ar fi feriţi de contaminare.

Şi-acum să vedem cari sunt măsurile ce trebuesc cunoscute şi luate de fiecare om pentru a ne feri de tuberculoză. Omul bolnav este izvorul de unde ce-l sănătos se infectează, atunci când măsurile de igienă individuală şi casnică nu sunt respectate. Aceste măsuri trebuesc ţinute cu sfinţenie de toţi ceice fiind bolnavi pot transmite tuberculoza, precum şi de cei cari trăesc în aceiaşi casă, în preajma unui bolnav fiind mereu expuşi de a o contracta.

Având în vedere că Săcelele sunt o staţiune climaterică cu o climă temperată, foarte potrivită celor bolnavi de plămâni şi cum localnicii vor avea prilejul să vină în contact cu mulţi vizitatori, credem necesar să înşirăm câteva măsuri de apărare, atât pentru bolnavi, cât şi pentru sănătoşi. Bolnavii vor căuta să ferească pe cei din apropierea lor prin toate mijloacele posibile. Cum bacilul se găseşte în spută, prin care infectează atmosfera şi toate obiectele pe cari le atinge, va scuipa în batistă sau în scuipătoare de buzunar, cari se desinfectează prin fierbere cu leşie. Vor strănuta şi tuşi cu batista la gură ca ploaia de microbi să rămână în batistă şi nu în aerul ce-l înspiră cei din jurul lui. Să se ferească de a săruta pe alţii sau de-a fi sărutat de un bolnav. Omul sănătos se va feri de a i-se tuşi în faţă, de a bea din acelaşi pahar sau de a mânca din aceiaşi farfurie, sau de a îmbrăca hainele unui tuberculos şi a. m. d. In cameră să nu se facă praf, se va mătura cu mătura umedă, iar praful se va şterge uşor cu o cârpă. Covoarele din casă să nu se scuture din apropiere, căci praful din ele ar putea avea microbii tuberculozii pe cari înghiţându-i ne infectăm. La fel scuturatul lingeriei din patul unui bolnav de tuberculoză unde pericolul este mai mare. Ca atare, camera bolnavului să fie cât mai simplu mobilată, iar covoare cât mai puţine. Camera să fie luminoasă, ferestrile mult deschise să intre aerul şi soarele, fiindcă lumina distruge microbii. Mamele trebuesc să ştie, că, cei mai expuşi şi mai sensibili la contaminare sunt copii. Deci se va da mare atenţie măsurilor de apărare, contra acestei contaminări la copii. Cea mai sigură ferire a copilului nou născut într'o familie unde se găseşte un tuberculos, ar fi ca să-l scoatem din familia respectivă şi să-l dăm într'o familie sănătoasă, chiar dacă mama ar fi fost tuberculoasă, copilul poate scăpa neatins.

In ultimii ani s'a răspândit foarte mult vaccinarea copiilor contra tuberculozii cu vaccinul „B. C. G.“, care îi întăreşte şi îi fereşte de a se îmbolnăvi. Acest vaccin se dă în primele 10 zile dela naştere. Mamele conştiente singure cer să li-se vaccineze copiii, de către medic sau sora de ocrotire. Copilul vaccinat să-l ferim de infecţie, să nu stea în apropierea, unui tuberculos şi nici într'o cameră cu el. Iar când mama copilului este bolnavă, să se ferească de a tuşi deasupra lui, să nu-l sărute.

Se pune intrebarea, ce facem în tristele şi foarte numeroasele locuinţe de ţărani şi proletari, unde întreaga familie locueşte într'o singură cameră? Aici copiii şi chiar ceilalţi membri din familie vor putea fi feriţi numai atunci când individul bolnav va fi pătruns de marea primejdie ce-o prezintă pentru ai săi şi va lua el însuşi toate măsurile igienice de apărare. Numai pătrunşi de marele pericol ce-l prezintă pentru poporul nostru această boală socială şi convinşi de eficacitatea măsurilor igienice ce trebuesc ştiute şi aplicate, atât bolnavului, cât şi celui sănătos, vom putea opri răspândirea tuberculozei, care este ca o ciumă lentă, dar netratată duce la moarte sigură.

Dr. Ilie Toma.

Cărăbuşi de Mai.

Cu aripi ce-au furat polei de-amurg
Şi palide sclipiri de lună plină,
Din nepătrunse zări, azi stoluri curg,
Cu veşnicul lor zumzet, spre grădină.

Le 'ntind iar flamuri albe de petale
Şi perii tineri şi merii umbroşi,
De dragul lor, le-aştern parfum în cale,
Până şi nucii mari şi somnuroşi.

De vraja serii şi parfumul tot,
S'au aşezat pe fiecare floare,
Am mângâiat pistilul cât un cot,
Şi 'n urmă lin i-au dat o sărutare.

Au stat aşa îmbrăţişaţi o noapte,
Cea mai sublimă noapte de amor,
Şi atunci s'au spus în taină multe şoapte,
Despre viaţa cărăbuşilor.

Şi ameţiţi de vraja neînţeleasă,
In dimineţi cu ochi de rouă reci,
Au lunecat pe iarba de mătasă,
Pe bănci, alei şi tainice poteci.

Peste-abanosul trupurilor mici,
Toţi pomii ning petale roz ori albe,
Şi 'n ciripit sglobiu de rândunici,
Cădelniţează nucii iz de nalbe.....

. . . . . .
. . . . . .

Pe-aleea singuratică şi grea, —
Un copilaş cu pasul de pitic,
Ţinând mulţi cărăbuşi în mâini de nea,
Şi neştiind de moartea lor nimic,
Ţipă, cu ochii plini de mărgeluşi,
„Măicuţă a plouat cu cărăbuşi"!

Victor Tudoran.

Paraziții graiului românesc.

Citesc, recitesc și spre marea mea uimire nu mai înțeleg o iotă. Limba mi se scâlciază în gură, se căsnește amarnic să dea viață cuvintelor fără noimă, îngrămădite alandala, pe un petecuț de hârtie, care ar trebui să aibă alt rost, decât încurajarea străinismelor așa zise „la modă".

Orice s'ar crede, ne găsim la o mare răspântie a graiului nostru strămoșesc. Numai cine simte cu adevărat românește, numai acela își poate da seama de starea jalnică în care ne-a aruncat înfumurarea scriitorilor de ocazie și întreaga gloată a închipuiților.

Limba noastră neaoș românească, nu mai are nici un sens. Se corcește. Abea câteva minți luminate — credincioase în misiunea de reîmpământenire (fiemi îngăduit să mă pronunț astfel) a graiului strămoșesc — au pornit pe drumul unui anevoios apostolat, spre a trezi în conștiințele rătăcite ale presupușilor români, scânteia naționalismului, ca nu cumva faima semănată de gândirea luminoasă a vecinilor noștri învățați, să piară în mocirla pregătită de neghiobia inconștienților. Și glasul pornit să trâmbițeze reînvierea graiului marelui Eminescu s'a spulberat în pustiu, pentruca să se adeverească deapururea înțeleapta zicală: mulți văd și aud, dar puțin pricep.

Adevărul îl veți întâlni aici, mai jos, sau aiurea. E neschimbat.

Recitesc a nu știu câta oară minunatul articol al D-lui Prof. Ion I. Ghelase, Inspector General din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, posesorul unui titlu măgulitor, dar de prisos într'o revistă atât de modestă.

Și pentruca cetitorul să nu-și facă o părere greșită despre intențiunea mea, mărturisesc din capul locului, că nu mă privesc chestiunile personale și de specialitate ale D-lui Ghelase. Prin urmare, faptul că Domnul Stroe „și-a permis să săvârșească abjecta mârșăvenie încercând să facă aprecieri asupra activității economice a D-Sale", (cum ai cutezat acest sacrilegiu D-le Stroe?!) iar Domnul Ghelase „văzând gradul de intensitate al slovei-agramate a acestui ins (a Domnului Stroe) i-a administrat o coercitivă-punere la punct", reușită sau nu, deasemenea nu mă interesează, întrucât nu cunosc lipsurile D-lui Stroe, pentru a aproba sau nu, atitudinea D-lui Ghelase.

Cu totul altceva mă preocupă: potopul de cuvinte amețitoare ca origină și pronunțare. Oricât ar vrea românul să simpatizeze cu francezul, englezul, ba unii chiar cu germanul, n'ar avea cutezanța se depășească limita simțămintelor românești, punând mai presus de orice, valoarea stearpă a acestor cuvinte: inefabil, abject, inhibit, inveterat, aserțiune, slove-agramate (!), coercitivă, prolix, etc. etc.; spre a cita numai o parte din perlele linguistice ale prea stimatului „filolog".

Ce va gândi oare bietul mocan, care a învățat să îndruge literile alfabetului, dar n'a putut atinge perfecțiunea limbajului D-lui Ghelase?

Adânc mâhnit și scârbit de acest masacru al limbii române, nu-i îndreptățit bietul om să-și înfigă

mâna în păr şi să strige, cât l-o ţinea gura, că învăţatul nostru de azi „o căpiat"?

Păcat că nu se mai pot face minuni! Atunci am avea plăcuta surpriză, să-l vedem pe Titu Maiorescu înviat din morţi, pentru a aplica o „coercitivă" tuturor semidocţilor înfumuraţi, cari au năpădit literatura română.

Şi pentru a nu fi prea „prolix" (prea lung în lămuriri vreau să zic) mă opresc aici.

Nu mai pomenesc de sintaxă, ortografie ş. a. m. d. Ar fi de prisos şi timpul îmi este prea preţios, pentru a-l pierde cu aplicarea regulelor scrisului corect, acelor persoane, cari, dela înălţimea „comandamentelor" lor, (obţine prin muncă, perseverenţă, abnegaţie şi cu mari privaţiuni) mi-ar arunca în nas supremul argument: Inspector General din Ministerul Agriculturi şi Domeniilor, sau cam aşa ceva.

Să mă ierte toţi Domnii Ghelase din România Mare, dar mi s'au strepezit dinţii gustând zilnic din nemaipomenita pocire a tot ceeace poate fi spus limpede în limba maternă. **A. Ţel.**

† George M. Petrescu.

S'a stins făclia plăpândă ce lumina încă viaţa prietenului şi colaboratorului nostru George M. Petrescu. In baza unei legi care nu iartă, a părăsit viaţa pământească un suflet de elită, care copleşit fiind de o boală necruţătoare, totuşi găsia tăria să mai scrie şi pentru binele aproapelui său. Deşi nu l-am cunoscut personal, prin corespondenţă am putut să ni-l apropiem sufleteşte, rămânând prieteni buni.

După articolul „*Despre disciplină în educaţie*", apărut în revistă (An. II. No. 1-2), George M. Petrescu a început să scrie versuri, natural slăbuţe întâiu, pentru a continua cu poezii ceva mai inspirate. Mulţumit de rezultatele obţinute, ne trimetea la redacţie poeziile sale, cu speranţa că va reuşi într'o zi ceva bun. Ultima scrisoare ce-o avem dela el, poartă data de 16 Martie 1935, trimisă din Turcheş. Iată-o:

„Ca un inventator care caută mereu perfecţiunea, aşa umblu şi eu după diferite încercări, sperând spre mai bine. Trimit aici a treia (poezie), pe care rog a o clasa după cum va merita".

Cu salutări distinse
(ss) *George M. Petrescu.*

Cu trei luni înainte de moarte, George M. Petrescu, ca un clar văzător, scrie în poezia întitulată: „*Tristeţe...*" următoarea strofă:

Renunţ la lumea asta
De crimă şi minciună,
Las altora năpasta
Cu drag şi voie bună.

A *renunţat la lumea* înconjurătoare, a închis ochii plini de visuri de boem, şi a plecat departe, acolo unde sunt numai îngeri mulţi şi cântec dumnezeesc, acolo unde este lumina veşnică.

*

George M. Petrescu a murit la Braşov şi a fost înmormântat în Turcheş. Fiind locotenent, la solemnitate au participat: pe lângă familie, rude, prieteni şi ofiţerii din garnizoana Braşov, în frunte cu D-nii colonel *Eftimescu*, col. preot *Hociotă*, confesorul garnizoanei Braşov, maiorii *Popescu şi Roşca*, căpitanii *Costinescu, Măru, Staicovici, Neamţu*, etc. La mormânt au vorbit: *locot. Iorga* şi *preotul Purcăroiu.* Onorurile au fost date de o companie din regimentul 89 inf. sub comanda unui căpitan şi muzica bat. 3 vânători de munte. Coroane au depus: ofiţerii comandamentului corpului 5 armată, căpitan Chiriţescu, reangajaţii garnizoanei Braşov şi familia.

Cu *George M. Petrescu*, pierdem un prieten, un bun colaborator iar ofiţerii şi intelectualii un camarad şi un suflet de frunte.

Peste ţărâna proaspătă depunem regretele noastre eterne. **Victor Tudoran.**

Coltul cărții.

Ausonia — caete trimestriale de poezie italiană — No. 3—4. *Pietro Mignosi* și *Gino Novelli* **Poeme Creștine,** traduse de Pimen Constantinescu Sibiu.

Intodeauna am privit cu deosebit interes cărțile cari tratează istorie literară contemporană, făcându-ne astfel cunoscuți poeții, prozatorii, criticii si publicațiunile ce militează pe terenul literaturii țărilor înconjurătoare sau al celor din aceiași gintă cu noi.

Cu firească dragoste deci am luat în mână volumul, „*Poeme Creștine*", prezentat în minunata colecție „Ausonia" subt îngrijirea iubitorului de literatură italiană *Pimen Constantinescu.*

După ce face o amănunțită expunere a poeziei religioasă creiată și grupată în jurul impunătoarei reviste „*La Tradizione*" din Palermo, prezintă o biografie bine documentată a lui *Pietro Mignosi*, după care publică poesii traduse. Remarcăm poeziile: „*Adulter*", „*Fete*" și „*Moartea Regelui*", prin felul aparte de a privi viața drept și fără ocoluri prin prisma tristă a pesimismului.

In partea a doua a cărții publică biografia lui *Gino Novelli* și un rezumat al volumului „*Migliore Stella*".

Reținem poeziile „*Vocea*", „*Așteptare*" și „*Cameră de hotel*", cari dacă sunt aproape tot așa de pesimiste ca ale lui Mignosi, sunt însă cu mult mai realiste, deci un pesimism cu pronunțată factură realistă.

Faptul de a ne fi prezentat opera acestor doi poeți italieni contemporani, ne face să însemnăm aici munca desinteresată a D-lui Pimen Constantinescu care merită numai cuvinte de laudă.

Victor Tudoran.

Paul Constant.: „*Zugrăveli*". Biblioteca „Pământ și suflet oltenesc" ne prezintă de data asta un volum de 68 pag. cuprinzând 5 schițe, ale confratelui întru literatură Paul Constant, scriitor și căpitan în oștire. Stilul ușor, fac atractive subiectele desbătute de autor, redându-ne în „*Om scârbit*", pe cetățeanul funcționar dat afară din slujbele ce le-a ocupat, și unde făcând diferite boroboațe cu cel mai serios aer de slujbaș, ajunge să-și „înnece" amarul în pelinul de mai prin cârciumile capitalei.

Celelalte bucăți — adică 4 — sunt la fel de simpatice. Strădaniile lui N. Plopșor merită încurajarea oltenilor de pretutindeni.

Victor Ion Critu.

Conferințe.

A patra conferință din „*Ciclul Săceleun*" organizat de revista noastră, s'a ținut în ziua de 7 Aprilie 1935, conferențiarul bucurându-se de o numeroasă asistență compusă atât din intelectualii localnici, cât și de un mare număr de învățători, conferința coincidând cu ședința „*Cercului cultural al Invățătorilor din Săcele*" ceeace a dat un fast deosebit prin variația programului desfășurat.

Conferențiază d-l prof *Ion Tăraș* despre „*Actualități Săcelene*".

Subiectul destul de vast și tot atât de interesant a fost o fericită alegere pentru publicul săcelean, care a putut urmări, într'o expunere clară, îndrumări sănătoase pentru tot ceeace ar contribui la înlăturarea atâtor neajunsuri în care se sbate populația satelor noastre.

Conferențiarul lămurește rând pe rând toate acțiunile economice și culturale, pornite în anii de

după unire, scoţând în relief în special intenţiile frumoase a celor cari au pus bazele Băncei populare, creiaţie menită să ajute elementul românesc aici la Săcele în lupta dârză şi grea pentru existenţă.

Trece apoi la studierea mijloacelor de valorificare a industriei noastre săceleneşti, stăruind în special asupra încurajerii tineretului spre meserii, arătând cu date statistice disproporţia dintre elementul românesc şi minoritar, menţionează de asemenea şi activitatea desfăşurată pe teren cultural, subliniind foloasele ce ar decurge prin fuzionarea societăţilor de acelaşi fel, aşa după exemplul dat de societatea Isvorul, neuitând să aprecieze de asemenea munca dezinteresată şi rodnică a celor cari activează în jurul revistei noastre.

Cu verva Dsale oratorică şi ca unul care a luat parte activă la toate acţiunile economice şi culturale pornite la Săcele după războiul cel mare, *Dl Tăraş a reuşit să ne dea*, prin conferinţa ţinută, *orientare, încredere şi curaj pentru a face „porneala"* din răscrucea de drumuri undem am încremenit.

A. S. M.

Dl. Al. Stroe-Militaru, *redactor la revista* **„Plaiuri Săcelene",** *a vorbit în cadrul* **„ciclului săcelean",** *în ziua de 14 Aprilie 1935, despre:* **„Contribuţia mocanilor săceleni la unitatea neamului românesc".**

După prezentarea subiectului ce vrea să-l trateze, porneşte cu o competinţă de cunoscător să facă istoricul Săcelelor, cari sunt trecute în documentele oficiale, începând cu anul 1366, dar cari aşezări au desigur o vechime mult mai mare.

Tratează clar, fenomenul **„transhumanţei",** *— adică pendularea dela munte la şes şi viceversa — specifică neamului mocănesc, menţinând astfel un contact continuu cu muntenii. Pentru săceleni, munţii n'au fost nici piedică nici graniţă. Păstorii serveau de călăuze pricepute, oştilor române, de câte ori acestea treceau în Ardeal.*

Reliefează sentimentul religios, aşa de puternic cultivat la săceleni, căci ei au contribuit din belşug la cimentarea credinţei noastre ortodoxe, prin zidirea şi înzestrarea locaşurilor de închinăcinne, presărate pe întinsul ţării.

Arată pasiunea lor pentru şcoală şi subliniază oamenii de valoare, ieşiţi din Săcele. Tot ei au fost aceia cari au dat cei mai buni comercianţi dinainte de războiul cel mare.

Naţionalismul lor i-a făcut să joace roluri însemnate în pregătirea şi în susţinerea revoluţiei dela 1848, ca studenţi universitari la Cluj. Gloria lor este întregită prin românizarea întegrală şi roditoare a Dobrogei lui Mircea cel Bătrân. Reproducem mai jos o frază semnificativă, care sintetizează întreaga lor istorie.

„Şi-au sacrificat cetatea lor românească (Săcelele), pentru a clădi altele pe'ntreg cuprinsul Ţării".

Termină recomandând tinerei generaţii săcelene, lupta idealistă pentru a reînvia şi menţine Săcelele, cari odinioară au contribuit atât de mult la unitatea neamului românesc.

Victor Ion Critu.

Ciclul conferinţelor organizat de revistă a fost încheiat cu conferinţa d-lui *Dir. Ştefan Iacob*, care a vorbit frumos despre „*Firea omenească în viaţa socială şi cultura regională*“.

Prin fire sau temperament, spune conferenţiarul, înţelegem modalitatea de reacţiune a omului, strâns legată de dispoziţiile organico-funcţionale ale sale. Sunt patru firi: *sangvine, colerice, melancolice şi flegmatice.* In caracterizările lor au fost folosite descrierile psihologice ale filozofilor Kant şi Fouillé.

Sangvinul şi colericul sunt firi iuţi. Primul este bun, popular, amabil, vesel, dar superficial, celălalt violent, despotic şi grav.

Melancolicul şi flegmaticul sunt firi lente. Primul este foarte sensibil, meditativ, lipsit de energie, iar celălalt nepăsător, muncitor, echilibrat în toate. Firea împrimă omului în mare parte chemarea sa în societate.

Sangvinul este bun oriunde nu se cere persistenţă, ţinere de cuvânt, cuget adânc, fiindcă el nu trăeşte decât în prezent.

Colericul este bun om politic, inspector, conducător de servicii cu personal suficient, ofiţer, în general este bun unde nu se cere muncă efectivă multă, ci atitudini stăpânitoare.

Melancolicul, este chemat mai ales pentru funcţiuni în care se încredinţează gestiuni de bunuri publice, fiind caracterizat printr'o adâncă conştiinţă a răspunderii. Acesta se distinge şi în artă.

Flegmaticul, este firea cea mai fericită prin echilibrul său sufletesc şi este bun în orice serviciu social, fiind un bun gospodar.

Săcelenii, prin traiul lor comun cu Moldovenii din sud, (cari sunt mai puţin melancolici decât cei din Nord), şi-au câştigat în fire un element flegmatic, încât a rezultat pe plaiurile noastre, o fire flegmatico-colerică, lipsită de înclinări poetice, cu aptitudini către viaţă politică şi economică, fire individualistă, activă, pozitivă deşi neostilă credinţelor şi superstiţiilor ce ar lumina oarecum viitorul favorabil.

Ion Despan.

NOTE.

Atragem atenţia cititorilor noştri asupra articolului „*Cum să ne apărăm contra tuberculozei*“, datorită noului nostru colaborator *dr. Ilie Toma*, deputat de Cluj.

Articolul a fost scris special pentru revista noastră şi credem că va servi enorm săcelenilor, — cari în timpul sezonului închiriază camere vizitatorilor, — arătându-le mijloacele cele mai simple ce trebuesc luate pentru a împiedeca molipsirea şi răspândirea acestei teribile boli.

*

In numărul viitor vom face câteva mici observaţiuni în legătură cu acest ciclu de conferinţe.

Redacţionale.

Imprejurări în afara voinţei noastre au hotărît o despărţire. Fiind numit în postul de secretar-contâbil al unei Şcoli de Meserii, secretarul nostru de redacţie ne-a părăsit cu toată părerea de rău ce îi umpluse sufletul. La rândul nostru regretăm buna dispoziţie ce o aducea regulat în redacţie prietenul şi colaboratorul devotat *Ioan G. Tocitu.*

Ii transmitem pe această cale, cele mai vii mulţumiri pentru munca depusă la ridicarea revistei, şi convinşi fiind că va face ispravă şi pe meleagurile Teleormanului, îi urăm totuşi o curândă întoarcere.

„Plaiuri Săcelene“.

Ecouri din....

Vălenii de Munte. In cadrul conferinţelor ce se vor ţine la cursurile „Universităţii Populare" dela Vălenii de Munte, între alţi distinsi conferenţiari, vor vorbi şi Dnii: *Alexandru Lapedatu* profesor universitar şi ministru şi *Ioan Minea*, prof. universitar.

Bicazul Ardelean. Membrii „*Casei Naţionale*" Şoimii Carpaţilor, filiala Bicazul Ardelean, de subt preşedinţia dlui *dr. E. Bodianu*, au făcut o frumoasă excursie la peştera „*Jhgiabul*" de pe teritoriul acestei comune.

INFORMAŢIUNI

* Echipa sportivă „*Isvorul*" continuând matchurile de campionat, a mai obţinut următoarele rezultate: Isvorul—Astra 0:0, Isvorul—Locomotiva 1:0, Ivria—Isvorul 3:0, I. A. R.—Isvorul 6:0, Isvorul—Gloria 2:1.

* După terminarea matchurilor de campionat, „Isvorul", complectându-şi echipa cu câteva elemente noui, a jucat următoarele matchuri amicale: Isvorul—Muncitorii 4:3, Isvorul—Fabrica de zahăr 5:1 (la Bod), Isvorul—Victoria 4:2.

* Bucurându-se de încrederea jucătorilor şi a suporterilor grupării, echipa „Isvorul", în campionatul districtului Braşov, pe anul 1934—1935, s'a clasat în locul 5 din 10 echipe Iată clasamentul pe grupări: 1. I. A. R.; 2. Astra; 3. Olimpia; 4. Muncitorii; 5 Isvorul; 6. Gloria; 7. Victoria; 8 Ivria; 9. Suburbiu; 10. Locomotiva.

* După intervenţii şi pertractări numeroase, „Isvorul" a putut să legitimeze următorii jucători dela A C. F. R.: *Cristoloveanu*, *Ţuţuianu Gheorghe* şi *Ţuţuianu Ion*, cari vor întări linia de înaintare.

† Iordache Perşoiu. In 24 Mai a. c. s'a stins din viaţa comerciantul *Iordache I. Perşoiu*. A fost un cinstit comerciant, fiind înainte de războiu în oraşul Hârşova, a fost ales primar. Se bucura de multe simpati în întreg judeţul Constanţa.

După războiu, fiind originar din Satulung, s'a stabilit cu comerţul la Braşov.

A fost îngropat la biserica Sfintei Adormiri din Satulung, petrecut de un public numeros.

Premiile „Plaiuri Săcelene"

Dorind a contribui la propaganda culturală în general şi mai ales la răspândirea cărţii şi a gustului de citit, redacţia revistei „Plaiuri Săcelene" — a trimis în ziua de 12 Mai 1935, profitând de faptul că în aceiaşi zi începea în toată ţara „Săptămâna Cărţii" — o scrisoare Gimnaziului de Băeţi din Satulung, prin care îi aducea la cunoştinţă hotărârea luată de redacţia revistei de a acorda, în fiecare clasă, celui mai bun elev limba română, ca premiu, câte o colecţie legată din anul I. de apariţie.

Dăm mai jos lista elevilor cari au luat pentru prima dată: „*Premiu „Plaiuri Săcelene" pentru limba română*", în anul şcolar 1934/35. Ei sunt: Cl. I. *Pană N. Aurel*, cu media 9.83, Cl. II. *Popa Şt. Gheorghe* cu media 9.42, Cl. III. *Aldea Gh. Nicolae* cu media 8.33 şi Cl. IV. *Păltănea Gheorghe şi Butu Ioan* ambii cu media 9.25.

Aceste premii se vor acorda anual elevilor merituoşi la limba română.

Poșta noastră.

D-lui B. C. Bucureşti. Observaţia Dvs. o găsim u stă. Cum revista noastră nu dispune de fonduri sau subvenţii fixe şi anuale, care ne-ar permite o orientare anticipată asupra numărului de pagini şi data apariţiei, suntem de multe ori siliţi a apare cu întârziere. Vă rugăm a ne crede că aceasta nu se datoreşte neglijenţei noastre ci simplului motiv că nu avem banii trebuitori. *Revista se sprijină numai pe contribuţia cititorilor şi a săcelenilor de pretutindeni.* Dar dacă nu toţi cititorii înţeleg să-şi facă datoria, ce suntem noi de vină? Vreţi un exemplu, iată:

Pe anul *1934* mai sunt în restanţă cu plata abonamentului peste *250* de cititori cari au primit revista, iar pe anul 1935, din peste *700* de cititori cari au reţinut revista până acuma, au plătit numai vreo *100.*

Suntem convinşi totuşi că cititorii îşi vor face — *până la urmă* — datoria; dar până atunci noi mai apărem din când în când cu.... mici întârzieri.

Redacţia.

Cont la CEC Nr. 25187.

Cititorii revistei noastre au de azi înainte înlesnirea de a plăti abonamentul prin oficiile postale, vărsând suma pentru contul ***la CEC Nr. 25187.*** Ne putând trimite tuturor celor cari primesc revista buletine-recepise verzi pentru a fi complectate şi depuse împreună cu suma la oficiile P.T.T., rugăm pe cei ce le primesc, a ne achita abonamentul pentru a putea comanda alte buletine şi a oferi astfel, la câţi mai mulţi, posibilitatea de trimitere a sumelor. Cei ce doresc îşi pot procura buletine şi dela orice oficiu P.T.T. Deasemenea comercianţii şi industriaşii cari au conturi la cec, ne pot remite sumele prin *Clearing.*

FRIZERIA

IOAN BALAZS Cernatu

COMPLECT RENOVATĂ EXECUTĂ
ONDULAŢII PERMANENTE CU

Preţuri reduse! 2—6

Vizitaţi COFETĂRIA Arpad Zöldi CERNATU-SĂCELE

Zilnic se găsesc PRĂJITURI proaspete

Se primesc comenzi speciale pentru nunţi botezuri etc., CU PREŢURI REDUSE. 2—6

Important pentru abonaţi.

Administraţia revistei a legat peste 50 colecţii pe anul I (1934) în pânză şi hârtie colorată.

Toate persoanele cari ne vor trimite abonamente de sprijin dela 200 lei în sus, pentru anul 1935, vor primi drept premiu o colecţie frumos legată.

Administraţia.

ABONAȚII NOȘTRI:*)

dela 1. V. 1935 până la 15. VII. 1935.

	Abonat pe anul 1934	Abonat pe anul 1935
Gh. I. Blegianu, comerciant, Alexandria	—	24
Buga C. funcționar comerc. Buzău	30	—
Gheorghe Măsaru, croitor, Satulung	30	—
Ciobanu Gheorghe, funcționar Satulung	—	30
Aldea Ion, industriaș, Satulung	40	—
Maria Pâtea, proprietară Cernatu	30	50
Gavrilescu Ioan, avocat, Ianca-Brăila	50	50
Nicolae Popea, inspector general, Brașov	50	50
Constantin Iencica, inspector școlar Cluj	50	50
Rebigea Ioan comerciant, Țăndărei-Brăila	50	50
Jarnea Ion, comerciant, Buzău	50	50
Jarnea Ortansa, proprietară, Buzău	50	50
Valeria Cornea, funcționară, Turcheș	50	—
Primăria Comunei Turcheș, Brașov	50	50
Valer Munteanu, învățător, Baciu	50	—
Zăblău Nicolae, funcționar, București	—	50
Marioara Goicea, soră de ocrot. Târlungeni	—	50
Lenuța Negură, soră de ocrot. Satulung	—	50
Ghiță Tudor, econom, Mârleanu-Constanța	—	50
Victor Fugaciu, funcționar, Brașov	—	50
Anișoara Vlăducă, Satulung	—	50
Florica Mosloc, elevă, București.	—	50
Constantin Albuleț, proprietar, Cernatu	—	50
George I. Albuleț propr. Smârdan Covurlui	—	50
Gabriela Manole, funcționară, București	—	50
Niță Șeitan, proprietar, Pelinu-Ialomița	—	50
Gania Radu, comerciant, Topalu-Constanța	—	50
Nicolae A. Pătrașcu, comerciant, Slănic	—	50
Aurel Popovici, dir. pens. Satulung	—	50
Ionel Șpoș, contabil, Baciu,	—	50
Drăgoiu Gh. Ioan, comerciant, Galați	—	50
Mimy Buligă, funcționară, Sinaia	—	50
Aldea Alexe, comerciant, Bolgrad	—	50
Ioan I. Băncilă, comerciant București	100	—
Radu I. Băncilă, comerciant București	100	—
Gogu Mosloc, restaurant, Brașov	100	—
Gigi Median, inginer, Ploești	100	—
Gheorghilaș Gh. Golea, moșier, Medgidia	100	100
Bică Fane, comerciant, Buzău	100	—
Dragoș Ionel, comerciant, Ploești.	—	100
Victor Marin, preot, Baciu	—	100
Fulga Ionel, industriaș, Buzău	—	100
Constantin Ștefănescu, funcționar Satulung	—	100
Ioan Peteu, casier, București	—	100
Alexandru Peneș, căpitan Chișinău	—	100
Farmacist Marcovatz, Satulung	—	100
Gheorghe Median, avocat, Brașov	—	100
Gheorghe Axente, funcț., Sft.-Gheorghe	—	100
Nichita C. Bucurescu, contr. fin. Brașov	—	200
Gheorghe Olariu, comerciant, Ploești	200	—
Silvia Ing. G. C. Măinescu, Galați	200	200
Iosif Crăciunel, medic, Satulung	250	250

*) Abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Mulțumim tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, deoarece ne-au dovedit că acțiunea noastră este necesară, încurajându-ne pe drumul ce-am pornit.

Abonamentul pe anul 1934 este:

pentru particulari, anual . . . . . Lei 30
pt. preoți, prof., învățători și comercianți, anual „ 50
pt. instituții și abonamente de sprijin, anual „ 100

Abonamentul pe anul 1935 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
pentru abonamente de sprijin dela . „ 100 anual
pentru instituții și autorități . . . „ 200 anual

Am primit la redacție:

dela 1. VI. 1935 până la 15. VII. 1935.

Cărți:

„Epigrame“ de M. Ar. Dan, Timișoara 1935 Prețul lei 50. „Cronici Literare“ de Petru I. Teodorescu Brașov, colecția „Brașovul Literar“ 1935. Prețul lei 48. — Tipografia Unirea. „Învățământul limbii italiene la Sibiu“ de Prof. Pimen Constantinescu. Sibiu 1935. „Alte zări“ de P. Mușoiu, „Despre Materialism“ de Antioco Zucca. Biblioteca „Revistei Idei“ București Popa Soare 69. „E greu azi, să fi om de treabă“ de Gh. I. Gologan. Ediția II-a Brașov Prețul lei 10.

Reviste:

„Astralis“, a. IV. n. 5, Craiova. „Aurora“, a. I. n. 1, Ploești. „Bărăganul“, a. V. n. 6, 7—8, București. „Buletinul Informativ“ al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, a. VI. n. 10, 11. „Clasa IV B“, a. IV n. 5, Cluj. „Creștinul Ortodox“, a. II. n. 23-24 25-26-27, R.-Vâlcea. „Croitorul și moda“, a. II. n. 10 București. „Cruciada Românismului“, a. I. n. 26, 27, 28, 29, 30, 31, București. „Cuget Dobrogean“, a. I. n. 5. Silistra. „Farmecul Mării“, a. II. n. 16—17, Constanța. „Foița“ a I. n. 1, 2, București. „Frize“, a. II. n. 5—6, Brașov, „Gazeta Ilustrată“, a. IV. n. 5-6, Cluj. „Hotarul“ a. II. n. 8-9, Arad. „Idei încrucișate“, a. II. n. 5-9, Silistra. „Începuturi“, a. II. n. 5-6, Gheorgheni-Ciuc. „Istru“, a. I. n. 1, Silistra. „Izvorașul“, a. XIV n. 4, T.-Severin. „Luminița“ a. IV. n. 7-8 Pașcani. Munca Personală“, a. I. n. 2-3, Ploești. „Neamul Românesc“, a. XXIII. n. 12, 13, București. „Orientări“ a. IV. n. 5, 6, Moinești, „Orion“, a. II. n. 10 Rădăuți., „Plaiuri Hunedorene“, a. V. n. 51, 52, Petroșani. „Poporul Românesc“, a. IV. n. 12 Gara Chitila. „România Eroică“, a. XVI n. 5-6, București., „Sănătatea“ a. XXXV. n. 4, București. „Satul“, a. V. n. 55, București, „Societatea de Mâine“ a. XII. n. 5. București, „Spiritul vremii“, a. I. n. 3, Băneasa-Teleorman. „Stâna“, a. II. n. 3, 4, Poiana-Sibiului, Sibiu. „Țara de mâine“, a. I. n. 1, 2, Cluj, „Tinerimea Romană“, a. LIII. n. 9, 10, București. „Viața Basarabiei“, a. IV n. 6, Chișinău.

Ziare:

„Acțiunea Buzăului“, Buzău. „Apărarea Națională“, București. „Ardealul“, Brașov. „Atacul“, Focșani. „Dobrogea Corporatistă“, Constanța. „Drapelul nostru“, București. „Drum“, Roșiorii-de-Vede. „Foaia Plugarului“, Constanța. „Gazeta Brașovului“, Brașov. „Gazeta Cărților“, Ploești. „Gazeta Ciucului“ Gheorgheni-Ciuc. „Gazeta Noastră“, T. Măgurele. „Gazeta Transilvaniei“ Brașov. „Gorjanul“, Târgu-Jiu. „Granicerul“, Mehadia. „Ideea Națională“, Buzău. „Independența“, Bârlad. „Informatorul“, Ploești. „Junimea“ T.-Severin. „Jurnalul“ Brașov, „Liberalul“. București. „Marea noastră“, Constanța. „Mișcarea Banatului“, Timișoara. „Munca Literară“, București. „Ogorul“ București, „Pamflet“, Iași. „Pământul“, Călărași. „Pandurul“, București. „Presa“, Pitești. „Scânteia“ Turnu Măgurele „Știrea“ București. „Timpul“, Cernăuți. „Tribuna“ Noastră“, Cluj. „Unirea“, Turnu-Măgurele. „Viforul“, Brașov. „Vreme Nouă“, Ploești.

Cotidiane:

„Porunca Vremii“, Bucureşti. „România Nouă, Cluj.

Streine:

„Wegetarische Presse“, Dresda, (Germania).
„Nouvelles Internationales“, Basel, (Elveția).